

Josepovits Gyula 1949 – 2011

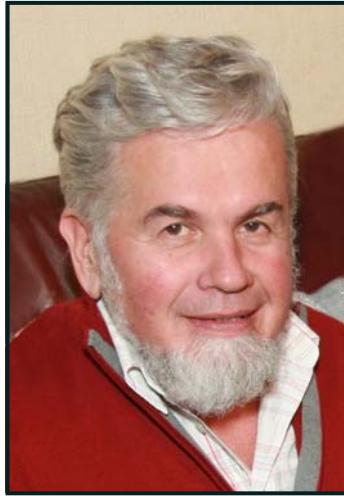
Március 23-án a régi ELGI újabb meghatározó személyisége távozott közülünk. Váratlanul meghalt Josepovits Gyula. Szinte mindenki ismerte és tisztelte, aki az Intézetben dolgozott vagy a geofizika területén kapcsolatba került vele. Az ismerősök elismerték tudását és alapotosságát, a kollégák felnéztek rá kitartása, szerénysége, segítőkészsége miatt.

Gyula villamosmérnökként a hetvenes évek közepén kötött életre szóló kapcsolatot a műszerfejlesztéssel: az egyetem után első munkahelyként a Karotázs Műszer Osztályon kezdett dolgozni. A kezdés után bekapcsolódott a K3000-es digitális műszer fejlesztésébe, majd a német piacon nagy sikert aratott KD10 digitális regisztráló fejlesztését már önállóan irányította. Ezután indult a KD20 nevű, mikroszámítógéppel vezérelt karotázsállomás fejlesztése, melynek hardvertervezését is ő irányította. A számítástechnika bekapcsolása a terepi mérések elvégzésébe a térségben egyedülállónak számított. Mindeközben

jó tanító módjára oktatta a csoportjába kerülő fiatalabb mérnököket, akiket nagy türelemmel, önzetlenül vezetett be ebbe a speciális ismereteket igénylő munkába. 13 évi ELGI-s munka után kollégáival megalakították a GEOCOOP Szövetkezetet, ahol kapcsolata a geofizikával nem szakadt meg teljesen, néhány fejlesztésben még részt vett, s innen ment nyugdíjba.

Azok kedvéért, akik csak fejlesztőmérnökként ismerték Gyulát, egy „apró” adalék most, az életút lezárásakor: háromszoros apa, kétszeres nagyapa volt, aki minden barátja házáat segítette felépíteni, miközben szerényen élt ugyanabban a lakásban, melybe még ELGI-s korában segítettünk családjának beköltözni. 62 évet élt.

Kedves Gyula emlékezni fogunk Rád, nyugodj békében!

Josepovits Gyula
1949 – 2011

Bajzik György